

Sygnatura akt II AKa 283/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Krameris

Sędziowie: SSA Witold Franckiewicz

SSO del. do SA Tomasz Wysocki (spr)

Protokolant: Anna Turek

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Ratajczyka

po rozpoznaniu w dniach 19 listopada 2015 r. i 26 listopada 2015r.

sprawy **K. K. (1)**

oskarżonej z art. 18 § 3 kk w związku z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk,

M. K. (1)

oskarżonego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk, art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk,

Z. L. (1)

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk, art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk,

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 24 czerwca 2015 r. sygn. akt III K 128/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego M. K. (1) w ten sposób, że:

1. przypisaną mu w punkcie IV części dyspozytywnej, w ramach czynu II, znaczą ilość udzielonej innym osobom substancji psychotropowej w postaci (...) ustala na 162 gramy, w tym udzieloną Z. L. (1) na 12 gramów po 150 złotych za gram na łączną kwotę 1800 złotych,

2. wysokość osiągniętej korzyści majątkowej opisanej w punkcie V części dyspozytywnej ustala na 17.950 złotych,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec M. K. (1) oraz w całości wobec K. K. (1) oraz Z. L. (1) utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (2)

600 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonej K. K. (1) w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł tytułem zwrotu VAT,

IV. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego M. K. (1) 10.606,30 zł, a od oskarżonego Z. L. (1) 2306,30 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaś oskarżoną K. K. (1) zwalnia od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając poniesione wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

--	--	--

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze oskarżył M. K. (1) o to, że:

I. w okresie pomiędzy 2009r., a 7 sierpnem 2012r. w Z. i L. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wytwarzał substancję psychotropową w postaci (...) w znacznej ilości, nie mniejszej niż 940 gram, w ten sposób, że wykorzystując ogólnodostępne przyrządy mieszał w odpowiednich proporcjach produkty lecznicze zawierające pseudoefedrynę, będącą w myśl ustawy prekursorem oraz inne substancje chemiczne,

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

II. w okresie pomiędzy 2009r., a 7 sierpnem 2012r. w Z. i L. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz nieodpłatnie udzielał innym osobom substancji psychotropowej w postaci (...), w znacznej ilości nie mniejszej niż 200 gram, w tym:

- A. L. wielokrotnie w łącznej ilości nie mniejszej niż 50 gram po 150 zł/gram, za łączną kwotę 7.500 zł;
- Z. L. (1) wielokrotnie w łącznej ilości nie mniejszej niż 50 gram po 140 zł/gram za łączną kwotę 7.000 zł;
- P. S. (1) wielokrotnie w łącznej ilości nie mniejszej niż 40 gram nieodpłatnie za pomoc przy wytwarzaniu ww. substancji;
- P. K. wielokrotnie w łącznej ilości nie mniejszej niż 40 gram po 150 zł/gram za łączną kwotę 6.000 zł;
- T. I. wielokrotnie w łącznej ilości nie mniejszej niż 15 gram po 150 zł/gram za łączną kwotę 2.250 zł;
- A. i K. G. oraz M. B. nie mniej niż 6 razy po 0,5 grama za 100 zł, tj. łącznie 3 gramy za 600 zł;
- P. S. (2) nie mniej niż 1 gram a 150 zł/gram;
- M. R. nie mniej niż 1 gram za 150 zł/gram;

tj. o czyn z art. 58 ust. 2 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

Nadto oskarżył K. K. (1) o to, że:

III. w okresie pomiędzy rokiem 2009, a 7.08.2012r. w Z., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pomagała M. K. (1) w wytwarzaniu substancji psychotropowej w postaci (...) w znacznej ilości, nie mniejszej niż 860 gram, w ten sposób, że nabywała w celu

niedozwolonego wytwarzania w/w substancji produkty lecznicze zawierające pseudoefedrynę, będącą w myśl ustawy prekursorem, oraz inne substancje chemiczne, a także realizowała czynności polegające na mieszaniu w/w substancji w trakcie jej wytwarzania,

tj. o czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

Nadto oskarżył D. K. o to, że

IV. w okresie pomiędzy styczniem, a sierpniem 2012 r. w L., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci (...), pomagał M. K. (1) w wytwarzaniu substancji psychotropowej w postaci (...) w znacznej ilości, nie mniejszej niż 40 gram, w ten sposób, że udostępnił na potrzeby wytwarzania w/w substancji mieszkanie, przechowywał przyrządy służące do niedozwolonego wytwarzania w/w substancji, nabywał w celu niedozwolonego wytwarzania w/w substancji produkty lecznicze zawierające pseudoefedrynę, będącą w myśl ustawy prekursorem, oraz inne substancje chemiczne, a także pod kierownictwem innej osoby realizował czynności polegające na mieszaniu w/w substancji w trakcie jej wytwarzania;

tj. o czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r.o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

Nadto oskarżył D. S. (1) o to, że:

V. w okresie pomiędzy 2009 r. a sierpniem 2012 r. w B., G. i innych miejscowościach, woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wytwarzał substancję psychotropową w postaci (...) w znacznej ilości, nie mniejszej niż 540 gram, w ten sposób, że wykorzystując ogólnodostępne przyrządy mieszał w odpowiednich proporcjach produkty lecznicze zawierające pseudoefedrynę, będącą w myśl ustawy prekursorem oraz inne substancje chemiczne;

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

VI. w okresie pomiędzy 2009r. a sierpniem 2012r. w B., G. i innych miejscowościach województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz nieodpłatnie udzielał innym osobom substancji psychotropowej w postaci (...), w znacznej ilości nie mniejszej niż gram 153,4 gram, w tym:

- A. L. wielokrotnie w łącznej ilości nie mniejszej niż 100 gram po 100 zł/gram, za łączną kwotę 10.000 zł;
- M. D. wielokrotnie w łącznej ilości nie mniejszej niż 15 gram po 150 zł/gram, za łączną kwotę 2.250 zł;
- D. D. (1) nie mniej niż 10 razy po 0,5 gram po 80 zł, tj. łącznie nie mniej niż 5 gram, za łączną kwotę 800 zł;
- P. S. (3) nie mniej niż 10 razy po 0,5 gram nieodpłatnie, tj. łącznie 5 gram nieodpłatnie;
- A. T. nie mniej niż 10 razy po 0,5 gram nieodpłatnie, tj. łącznie 5 gram nieodpłatnie;
- A. Z. nie mniej niż 4 razy po 0,1-0,2 gram po 30 zł, tj. łącznie około 1 grama;
- P. S. (4) nie mniej niż 3 razy po 0,1 gram nieodpłatnie, tj. łącznie 0,3 gram nieodpłatnie;
- J. S. nie mniej niż 2 razy po 1 gramie po 100 zł, tj. łącznie nie mniej niż 2 gram, za łączną kwotę 200 zł;
- S. Z. wielokrotnie w łącznej ilości nie mniejszej niż 20 gram po 150 zł/gram, tj. za łączną kwotę 3.000 zł;
- D. S. (2) nie mniej niż 0,1 gram nieodpłatnie;

tj. o czyn z art. 58 ust. 2 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

Nadto oskarżył Z. L. (1) o to, że:

VII. w okresie pomiędzy 2009 r. a sierpniem 2012 r. w Z. woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci (...) w ilości, nie mniejszej niż 50 gram, którą nabywał po 140 zł za 1 gram od M. K. (1),

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk;

VIII. w okresie pomiędzy 2009r. a sierpniem 2012r. w Z., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, udzielił nieodpłatnie D. S. (1) i innym osobom substancję psychotropową w postaci (...) w ilości nie mniej niż 6 razy po 0,1 gram, a także D. S. (1) i innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ilości nie mniejszej niż 50 gram,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z 24 czerwca 2014 r. sygn. akt III K 128/13 sygn.akt III K 128/13 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze

I. uznał oskarżonego M. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 200 (dwieście) złotych każda,

II. na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego M. K. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej nawiązkę w kwocie 25.000 zł (słownie złotych: dwadzieścia pięć tysięcy) na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

III. na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz. (...) – Drz. (...);

IV. uznał oskarżonego M. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 58 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 45 § 1 k.k. wobec oskarżonego M. K. (1) orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 23.650 złotych;

VI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. biorąc za podstawę wymierzone w pkt I i IV części dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności orzekł wobec oskarżonego M. K. (1) karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. uznał oskarżoną K. K. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 2 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 60 § 6 pkt 2 k.k., wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 25 (dwadzieścia pięć) złotych każda,

VIII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej K. K. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata,

IX. na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonej K. K. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej nawiązkę w kwocie 2500 zł (słownie złotych: dwa tysiące pięćset) na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

X. uznał oskarżonego D. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 2 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 60 § 6 pkt 2 k.k., wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda,

XI. uznał oskarżonego D. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych każda,

XII. na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego D. S. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej nawiązkę w kwocie 15.000 zł (słownie złotych: piętnaście tysięcy) na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

XIII. uznał oskarżonego D. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 58 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

XIV. na podstawie art. 45 § 1 k.k. wobec oskarżonego D. S. (1) orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 16.490 złotych;

XV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. biorąc za podstawę wymierzone w pkt XI i XIII części dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności orzekł wobec oskarżonego D. S. (1) karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVI. uznał oskarżonego Z. L. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego Z. L. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej nawiązkę w kwocie 5.000 zł (słownie złotych: pięć tysięcy) na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

XVIII. uznał oskarżonego Z. L. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego Z. L. (1) karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 200 (dwieście) złotych każda;

XIX. na podstawie art. 45 § 1 k.k. wobec oskarżonego Z. L. (1) orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 7.000 złotych;

XX. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. biorąc za podstawę wymierzone w pkt XVI i XVIII części dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności orzekł wobec oskarżonego Z. L. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XXI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Z. L. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat,

XXII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu M. K. (1) na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 7 sierpnia 2012 r. do dnia 17 października 2012r. oraz od dnia 1 listopada 2012r. do dnia 31 stycznia 2013r., oskarżonemu D. S. (1) na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 16 sierpnia 2012 r. do dnia 31 stycznia 2013r., zaś oskarżonej K. K. (1) zaliczył na poczet wymierzonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 7 i 8 sierpnia 2012r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

XXIII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. J. zapłatę kwoty 3468,60 złotych, w tym kwoty 648,60 złotych z tytułu podatku od towarów i usług, zaś na rzecz adw. M. K. (2) zapłatę kwoty 3099,60 złotych, w tym kwoty 579,60 złotych z tytułu podatku od towarów i usług tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony z urzędu oskarżonych D. K. i K. K. (1);

XXIV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych K. K. (1), D. K. i D. S. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył im opłat;

XXV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych M. K. (1) i Z. L. (1) na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych zgodnie z ich udziałem w sprawie, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 6 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył oskarżonemu M. K. (1) opłatę w wysokości 10.600 złotych, zaś na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył oskarżonemu Z. L. (1) opłatę w wysokości 2.300 złotych

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli obrońca M. K. (1), obrońca K. K. (1) i obrońca Z. L. (1).

Obrońca M. K. (1) zaskarżył wyrok w części dotyczącej oskarżonego w punktach I, II, IV, V, VI.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 2 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 7 kpk poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, sprzeczną z wiedzą, zasadami logiki i doświadczeniem życiowym, które to przedmiotowe uchybienie miało wpływ na treść orzeczenia, bowiem skutkowało poczynieniem przez Sąd I instancji błędnych ustaleń w zakresie czasokresu oraz ilości wytworzonej przez oskarżonego M. K. (1) substancji psychotropowych w postaci (...) (pkt. 1 części wstępnej wyroku),
2. naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 391 § 3 kpk w zw. z art. 389 § 2 kpk poprzez zaniechanie wyjaśnienia sprzeczności zachodzących w zeznaniach świadka A. L. złożonych w toku postępowania przygotowawczego na kartach 236-241 i 481 – 486, co skutkowało niezasadnym przypisaniem oskarżonemu dokonania na rzecz A. L. udzielenia substancji psychotropowej w postaci (...) w ilości 50 g na łączną kwotę 7.500 zł.
3. rażąco niewspółmierność orzeczenia o karze za czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności, grzywny i nawiązki niewspółmiernych do wagi czynu przez co rażąco surowych.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I i II poprzez uznanie, iż M. K. (1) dokonał tego czynu w okresie pomiędzy 2010 r. a 07.08.2012 r. wytwarzając substancję psychotropową w postaci (...) w ilości nie mniejszej niż 480 g i wymierzenie mu za ten czyn kary pozbawienia wolności i grzywny w dolnych granicach ustawowego zagrożenia,
2. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie II i V poprzez uznanie, iż M. K. (1) dokonał tego czynu w okresie pomiędzy 2010 r. a 07.08.2012 r. przy czym A. L. udzielił substancji psychotropowych w postaci (...) w łącznej ilości nie mniejszej niż 12 g po 150 zł. za gram za kwotę 2.000 zł. i wymierzenie mu za ten czyn kary pozbawienia wolności w dolnej granicy zagrożenia z jednoczesnym obniżeniem wysokości korzyści majątkowej,
3. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie VI poprzez orzeczenie wobec M. K. (1) kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Obrońca K. K. (2) powołując się na przepisy art. 425 § 1 i 2 kpk, 427 § 1 kpk, 444 kpk oraz 445 § 1 kpk zaskarżyła wyrok w części dotyczącej oskarżonej (rozstrzygnięcia zawarte w pkt, VII, VIII, IX części dyspozytywnej).

Na zasadzie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. orzeczeniu zarzuciła

I. obrazę przepisów postępowania, które miały znaczący wpływ na treść orzeczenia, a to:

- art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k., 7 k.p.k., 410 k.p.k. oraz 424 k.p.k. polegającą na:

- nieuwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, analizie materiału dowodowego w sposób wybiórczy, rozstrzygnięciu wątpliwości na niekorzyść oskarżonej całkowitym odrzuceniu wyjaśnień oskarżonej, współoskarżonych, zeznań 47 świadków, w tym funkcjonariuszy Policji i innych korzystnych dla oskarżonej dowodów, przy jednoczesnym nadaniu przymiotu jedynie słusznych i wiarygodnych zeznaniom W. B. (1), bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska;

- oparciu się przez Sąd I instancji przy wyrokowaniu na nieujawnionym na rozprawie głównej materiale, a to protokole przesłuchania świadka W. B. (1) z dnia 25.10.2015 r. w sytuacji, w której zeznania złożone przez świadka w dniu 25.10.2015 r. zaważyły o przypisaniu winy oskarżonej K. K. (1), na co wskazał sam Sąd w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Nadto wyrokowi zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na ustaleniu przez Sąd, że oskarżona K. K. (1) działała w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, mając świadomość tego czym zajmuje się M. K. (1), mimo, że przeczą temu wyjaśnienia oskarżonej, zeznania wszystkich (poza W. B. (1)) świadków, w tym funkcjonariuszy Policji, zaś relacje W. B. (1) odosobnione i sprzeczne wewnątrznie nie zasługują na wiarę, nadto na przyjęciu przez Sąd I instancji, że oskarżona osobiście dokonała zakupu 860 opakowań leku (...) używanego następnie do uzyskiwania (...) mimo, że brak jest dowodów by K. K. (1) zakupiła wszystkie te lekarstwa, wreszcie za przyjęciem przez Sąd, iż oskarżona wiedziała o produkcji środków psychotropowych w domu M. K. (1) z uwagi na silną woń środków chemicznych używanych do tej produkcji podczas gdy w domu był prowadzony remont, na potrzeby którego używane były różne środki chemiczne.

W oparciu o te zarzuty i powołując się na zasadę in dubio pro reo (art. 5 § 2 k.p.k) apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie K. K. (1) od zarzucanego jej czynu lub o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego Z. L. (1) na podstawie przepisów art. art. 444k.p.k., 445 § 1 k.p.k. oraz 447 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w części dotyczącej uznania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i orzeczenia z tym związanego zawartego w pkt. XVI, XVII, XVIII, (...), XX, XXI i XV części dyspozytywnej wyroku w zakresie całości tych rozstrzygnięć.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i mogący mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, poprzez dowolną ocenę przeprowadzonych dowodów dokonaną z naruszeniem art. 7 k.p.k. skutkującą uznaniem, że oskarżony Z. L. (1):

a. posiadał substancję psychotropową w postaci (...) o wadze nie mniejszej niż 50 gram, którą nabywał po 140 zł. za 1 gram od M. K. (1), podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (oprócz zeznań skonfliktowanego z oskarżonym świadka W. B. (1)) nie pozwala na ustalenie sprawstwa oskarżonego w tym zakresie,

b. udzielił nieodpłatnie D. S. (1) i innym osobom substancje psychotropową w postaci (...) w ilości nie mniejszej niż 6 razy po 0,1 gram, a także D. S. (1) i innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ilości nie mniejszej niż 50 gram, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (oprócz zeznań skonfliktowanego z oskarżonym świadka W. B. (1)) nie pozwala na ustalenie sprawstwa oskarżonego w tym zakresie,

c. jest osobą uprzednio wielokrotnie karaną, podczas gdy z danych o karalności oskarżonego wynika, że kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 29.08.2002 r. oraz kary orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 21.06.2007 r. wobec upływu czasu zostały z mocy prawa zatarte.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i mogący mieć istotny wpływ na treść orzeczenia polegający na uznaniu za wiarygodne zeznań świadka W. B. (1), w których to pomawia on Z. L. (1) o posiadanie i udostępnienie substancji psychotropowej w postaci (...), podczas gdy prawidłowa ocena zeznań tego świadka w świetle pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, iż są one niewiarygodne w całości.

3. mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 2 § 1 pkt 1 oraz art. 4 w zw. z art. 5 § 1 i 2 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia skazującego bez obiektywnych dowodów uprawdopodobniających fakt zawinienia oraz poprzez naruszenie podstawowych zasad procesowych określających regułę dowodzenia winy i zastąpienie ich przez domniemanie winy oskarżonego.

Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie przepisu art. 427 § 1 k.p.k. (in fine) w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania wszystkich przypisanych mu czynów wskazanych w dyspozytywnej części wyroku, ewentualnie

2) uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja obrońcy M. K. (1) jest zasadna tylko co do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, dotyczących ilości i wartości udzielonej przez oskarżonego (...) A. L., nie jest zasadna w części pozostałej, natomiast apelacja obrońców K. K. (1) i Z. L. (1) nie zasługują na uwzględnienie w całości.

Przechodząc do omówienia **apelacji obrońcy M. K. (1)** należy na wstępie zauważyć, iż oskarżony w obliczu nieodpartych dowodów – zeznań świadków, także wyników oględzin jego mieszkania i dokumentacji sprzedaży leku S. w aptecce (...) w Z., wreszcie opinii fizykochemicznej przyznał się ostatecznie do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 53 art. 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. tj. do produkcji (...), próbując jedynie pomniejszyć zakres swej winy – twierdząc, że substancję psychotropową produkował nie od 2009 r. lecz od 2010 roku i wyprodukował jej nie 940 gramów lecz 480 gramów.

Apelujący kwestionując ustalenia sądu I instancji w tym zakresie wskazuje, że sąd winien się oprzeć wyłącznie na depozycjach M. K. (1).

Wyjaśnienia oskarżonego nie mogą być jednak oceniane w oderwaniu od całokształtu materiału dowodowego, a właśnie całościowa, pełna i respektująca zasady wyrażone w art. 7 k.p.k. ocena dowodów jaką przeprowadził Sąd Okręgowy prowadziła do ustaleń, że M. K. (1) wyprodukował substancję psychotropową – (...) w ilości 940 grama, w okresie od 2009 do 7 sierpnia 2012 r. Dysponował zatem Sąd Okręgowy zeznaniami A. L., który wszak podał, iż kupował od M. K. (1) (...) już od 2008 r., o tej dacie wspominał W. B. (1), taką też wiedzę operacyjną nie popartą jednak konkretnymi dowodami dysponował policjant J. J. K. świadków – A. L. i D. D. (2), wskazuje, że współoskarżony D. S. (1) nauczył się produkcji (...) od M. K. (1) i niezależnie od prawdziwości tych twierdzeń, skoro D. S. (1) rozpoczął produkcję w tym okresie kiedy (...) produkował już M. K. (1) a był to rok 2009 r. to również i oskarżony M. K. (1) wytwarzał substancję psychotropową w tym roku. Choć zatem zeznania świadków co do daty wytwarzania przez M. K. (1) substancji psychotropowych nie są precyzyjne ustalając datę rozpoczęcia produkcji przez tego oskarżonego wszelkie wątpliwości rozstrzygnął Sąd na jego korzyść przyjmując iż był to rok 2009 r. a nie 2008 r.

Prawidłowo ustalił też Sąd Okręgowy ilość wytworzonej przez M. K. (1) substancji psychotropowej w postaci (...).

Ustalenia te oparte są o dokumentację sprzedaży w aptece (...) w Z. leku S. przy czym lek zakupili oskarżony i jego konkubina K. K. (1) posługując się kartą stałego klienta K. K. (1).

Z rejestru apteki wynika poza wszelką wątpliwość, iż zakupiono przy okazaniu tej karty 860 opakowań S., nadto 80 opakowań S. dał oskarżonemu A. L., dysponował zatem oskarżony 940 porcjami leku.

Jak wyjaśnił sam M. K. (1) z jednego opakowania wytwarzał 1 gram (...) a zatem ilość wyprodukowanej przez niego (...) ustalił Sąd zasadnie na 940 gram.

Apelujący próbuje podważyć te ustalenia wskazując, że zwłaszcza w początkowym okresie wytwarzania psychotropów, ale i później „ musiało dochodzić do znacznej utraty półproduktu bez wytwarzania pełnowartościowej (...) ..... albowiem jest to nieodłączna cecha każdego procesu produkcyjnego, a w szczególności prowadzonego tak prymitywnymi metodami jak produkcja M. K. (1) ”.

Jednak z samych wyjaśnień oskarżonego nie wynika aby miała miejsce wyżej wskazana sytuacja nieudolnej produkcji.

Nadto prymitywny sposób wytwarzania produktu wcale nie zwiększy ryzyka popsucia wyrobu, odwrotnie, im bardziej jest skomplikowany proces wytwarzania rzeczy tym występuje większe niebezpieczeństwo zakłócenia procesu produkcyjnego.

Sąd meriti wszystkimi tymi dowodami dysponował i należycie je ocenił.

Niezależnie od tego zauważyć należy, iż jest możliwe a nawet prawdopodobne jest, że M. K. (1) wytworzył większą ilość (...) niż przypisano mu przez Sąd I instancji.

Ustalił mianowicie ten Sąd ilość zakupionej przez oskarżonego i K. K. (1) leku S. na podstawie wykazu z apteki (...) w Z. obejmującego tylko I półrocze 2010 roku, nie ustalił sąd natomiast ile leku zakupili oskarżeni w tejże aptece w 2009 r. i od lipca 2010 r. bo 7 sierpnia 2012 r. tj. w pozostałym okresie produkcji przez M. K. (...)y, ile S. zakupił oskarżony w innych aptekach, w tym w O., nie poczynił wreszcie prób ustalenia ile opakowań lekarstwa (...) zakupił M. K. (1) w okresie objętym zarzutem, a przecież oskarżony wyjaśnił, że produkował metafetaminę również z tego leku zawierającego dwa razy więcej efedryny niż S..

Zachodzi zatem prawdopodobieństwo, że oskarżony wyprodukował większą niż przypisaną mu ilość środka psychotropowego, wszelako prawdopodobieństwo choćby wysokie to nie pewność, tej brak; wszelkie wątpliwości Sąd I instancji rozstrzygnął na korzyść M. K. (1), zaś z uwagi na kierunek apelacji nie jest możliwe czynienie nowych, niekorzystnych dla oskarżonego ustaleń.

Rację ma natomiast apelujący podnosząc zarzut obrazy przepisów postępowania a to art. 391 k.p.k. poprzez nie wyjaśnienie sprzeczności w zeznaniach A. L. co do ilości (...) zakupionej przez od M. K. (1). A. L. przesłuchiwany

po raz pierwszy 16 sierpnia 2012 r. (k. 236 – 241) podał, że kupił 12 gramów psychotropu, słuchany po raz wtóry – 15 listopada 2012 r. k. 481- 486 zeznał, że zakupił 50 gramów metafetaminy. Sąd I instancji jednak różnicy w zeznaniach świadka nie spostrzegł, a w każdym razie nie dążył do jej wyjaśnienia przyjmując wyższą wartość tj. 50 gramów jako zbyłą A. L. przez oskarżonego. Świadek nie podał przy tym przyczyny zróżnicowania treści swych zeznań.

Powstałe wątpliwości Sąd Apelacyjny rozstrzygnął na korzyść oskarżonego przyjmując, iż A. L. kupił od M. K. (1) 12 gramów metafetaminy po 150 zł. za gram czyli za kwotę 1800 złotych.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny skorygował też ustalenie co do ilości (...) udzielonej przez M. K. (1) innym osobom (w ramach czynu II) wnosząc, że była to wartość o 38 gram mniejsza niż przyjęta przez Sąd I instancji i ustalił też niższą wartość osiągniętej przez oskarżonego korzyści majątkowej przyjmując, że wynosiła ona 17.950 zł. a nie 23.650 zł. jak w zaskarżonym wyroku tj. niższa o wartość 5.700 zł. skoro przyjął sąd odwoławczy, że M. K. (1) sprzedał A. L. metafetaminą za 1800 zł. nie zaś za sumę o 5.700 zł. wyższą tj. za 7.500 zł.

Wszelako ta zmiana nie miała znaczenia dla kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu M. K. (1) czynu z art. 58 ust. 2 i art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w tym dla ustalenia, że udzielona przez oskarżonego ilość metafetaminy była ilością znaczną albowiem 162 gramy (...) to odpowiednik ponad 1000 porcji w obrocie narkotykami licząc porcję po 1/10 gr lub jest to kilkaset porcji większych (po 0,5 grama).

Nie ma też podstaw do złagodzenia wymiaru kary orzeczonej wobec M. K. (1) za poszczególne czyny, jak też kary łącznej.

Biorąc pod uwagę ilość wytworzonej i udzielonej przez M. K. (1)(...)y – substancji działającej bardzo intensywnie i silnie uzależniającej i także mając na względzie wielokrotną uprzednią karalności oskarżonego za przestępstwa umyślne należy uznać, że kary jednostkowe wymierzone mimo wszystko w wysokości bliższej dolnemu progowi zagrożenia, kara łączna zaś orzeczone ze zdecydowaną przewagą absorpcji nie noszą w żadnym wypadku cech rażącej surowości.

Podziela Sąd Apelacyjny pogląd „miarą surowości kary nie jest jej ilościowy wymiar, ale stopień sankcji przewidzianej dla danego wykorzystania, która odzwierciedla abstrakcyjną społeczną szkodliwość tego typu przestępstw założoną przez wnioskodawcę” vide wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie II A Ka 33/13 z 14.V.2014 r.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonej K. K. (1).

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie bowiem Sąd I instancji nie dopuścił się zarzucanych mu uchybień mających polegać na błędnej ocenie zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonej, ocenił je bowiem w sposób logiczny, nie kolidujący z zasadami doświadczenia życiowego zaś wskazane w apelacji braki uzasadnienia nie miały wpływu na treść wyroku.

Błędnie skarżący zarzuca Sądowi Okręgowemu, że oparł się na nieujawnionym dowodzie a to protokole przesłuchania świadka W. B. (1) z 25.10. 2015 r. k. 1513-1515 akt sprawy Tom VIII.

Wszak przesłuchując świadka W. B. (1) na rozprawie w dniu 10 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze odczytał jego zeznania z k. 1513-1515 akt, a po ich odczytaniu świadek oświadczył „składałem tej treści zeznania, podtrzymuję je, nie mam nic do dodania”, następnie odpowiadał na pytania prokuratora i obrońców, w tym obrońcy K. K. (1) vide k. 199v. Wskazany dowód został zatem ujawniony.

Nie zasadny jest zarzut błędnej oceny zeznań świadka W. B. (2) przez Sąd meriti skoro zeznania tego świadka są szczegółowe, konsekwentne. W. B. nie stara się przy tym przedstawić siebie w lepszym świetle, nie ma też powodów by pomawiać oskarżoną. Sąd Okręgowy w ocenie zeznań świadka opierał się przy tym o zasadę bezpośredniości.

Prawdą jest, że składając po raz pierwszy swe relacje W. B. (1) skupił się na osobie M. K. (1) i Z. L. (1) wiarygodnie podając, że nimi zainteresowane były w tej fazie śledztwa organy ścigania, wszelako następnie zeznania świadka, już obszerniejsze dotyczyły także K. K. (1).

Nie ma autor racji twierdząc, że poza depozycjami W. B. (1) brak jest innych dowodów winy K. K. (3). Takie dowody istnieją i zostały przywołane przez Sąd I instancji.

Wskazać należy na wykaz zakupionego przez K.K. i M. K. (1) w pewnym półroczu 2012 r. lekarstwa S. w Aptece w Z. – w ilości 840 opakowań co świadczy, iż były nabywane nie w celach leczniczych lecz w celu wytworzenia z nich (...).

Oskarżona przyznała, iż kupowała lekarstwa sama bądź kupował jej konkubini współoskarżony M. K. (1). Potwierdza to pośrednio relacje W. B..

Także zeznania policjanta J. J., który uczestniczył w przeszukaniu mieszkania zajmowanego przez M. K. (1) i K. K. (1) i jak podał czuć było gryzący zapach chemikaliów, ujawniono składniki i przyrządy służące do wyrobu (...), M. K. gorączkowo wyniósł do ubikacji chemikalia świadczą, że K. K. (1) musiała wiedzieć o produkcji narkotyku. Zeznania W. B. (2) świadczą, że oskarżona pomagała M. K. (1) w produkcji nabywając sama S. bądź towarzysząc oskarżonemu w wyprawie do apteki i użyczając mu karty stałego klienta, czasem mieszając chemikalia, przytrzymując naczynia. K. K. (1) była osobą bezrobotną, przebywała cały czas w mieszkaniu, zatem linia jej obrony, że nie wiedziała nic o produkcji (...) w tym mieszkaniu jest nieprzekonująca podobnie jak wskazane przez apelującego okoliczności, że w domu był prowadzony remont podczas którego mógł się unosić zapach produktów chemicznych. Oględziny mieszkania nie wykazały by były prowadzone prace remontowe z użyciem chemikaliów.

Prawdą jest, że w pisemnym uzasadnieniu wyroku stwierdził Sąd meriti, że oskarżona sama zakupiła 840 opakowań lekarstwa (...) podczas gdy z opisu przypisanego jej czynu wynika, iż kupowała osobiście lekarstwo nieustaloną ilość razy, ale to uchybienie nie miało wpływu na treść wyroku jako, że wadliwość uzasadnienia nie może przesądzać niezbędność korekty dyspozytywnej części orzeczenia i w razie wystąpienia sprzeczności między wyrokiem a jego uzasadnieniem decydujące znaczenie ma stanowisko Sądu wyrażone w wyroku – wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 27.02.2015 sygn. akt II A Ko 23/15 Lex 1665884.

Chybiony jest zarzut, iż Sąd Okręgowy całkowicie odrzucił wyjaśnienia oskarżonej, współoskarżonych, zeznań 47 świadków i innych korzystnych dla oskarżonej dowodów

Przede wszystkim Sąd Okręgowy nie odmówił wiary tym świadkom, tyle tylko, że nie oparł na ich zeznaniach ustalenia co do roli K. K. (1) o wytwarzaniu (...), a to z tego prostego powodu, że świadkowie po prostu nic nie wiedzieli czy oskarżona kupowała S. i czy pomagała M. K. (1) w produkcji (...) jako, że ich znajomość oskarżonych nie była na tyle bliska by mogli znać takie szczegóły. Wiadomości posiadał natomiast W. B. (1), który zamieszkiwał u Z. L. (1) i wielokrotnie przebywał u M. K. i K. K..

Sąd szczegółowo i wiarygodnie też uzasadnił dlaczego nie dał wiary M. K. (1), który po prostu starał się osłaniać swą konkubinę.

Na koniec stwierdzić należy, skoro apelacja co do winy skierowana jest również przeciwko karze, iż kara pozbawienia wolności wymierzona oskarżonej z zastosowaniem nadzwyczajnego jej złagodzenia i z warunkowym zawieszeniem jej wykonania uwzględnia okoliczności łagodzące – K. K. (1) nie była dotychczas karana, popełniła przestępstwo w formie pomocnictwa, inicjatorem przestępstwa był M. K. (1) i nie jest to w żadnym wypadku kara niewspółmiernie surowa..

Odnosnie apelacji obrońcy Z. L. (1).

Również ta apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Prawdą jest, że podstawowym dowodem obciążającym tego oskarżonego są zeznania W. B. (1), ale jak już Sąd Apelacyjny wskazał omawiając relacje tego świadka W. B. (1) zeznawał w sposób logiczny, konsekwentny, co do udziału Z. L. (1) w sposób jednolity. Wbrew twierdzeniom skarżącego zeznania świadka opisującego ilość transakcji przeprowadzonych przez Z. L. (1) w postępowaniu przygotowawczym jako kilka razy, a w jurysdykcyjnym jako 3, 4 razy, także określającego w śledztwie ilość narkotyków zakupionych podczas wizyt u M. K. (1) przez Z. L. jako 5 do 10 woreczków po gramie (...), a w postępowaniu

jurysdykcyjnym jako zakup 5 do 7 woreczków po 1 gramie nie różnią się zasadniczo. Odwrotnie są to zeznania bardzo zbliżone, zaś drobne różnice tłumaczyć można wpływem czasu.

Trafnie wskazuje Sąd Okręgowy, że konflikt między oskarżonym i świadkiem o samochód nie rzutują na (...) skoro spór łączył auta wartości 1000 złotych, należy też zauważyć iż W. B. (1) wskazuje na pozytywne cechy Z. L. (1), w przeciwieństwie np. do M. K. (1), którego ocenia bardzo negatywnie.

Słusznie zauważył też Sąd meriti, iż świadek P. S. (1) potwierdził relacje W. B. (1), że Z. L. (1) składał wizyty M. K. (1); podał ten świadek, że pracował z L. w Niemczech a to dotyczy właśnie oskarżonego Z. L. (1).

Nie ma racji apelujący, iż zeznania W. B. (1) są niewiarygodne skoro zeznał, że D. S. (1) zakupił 2009 r. od Z. L. (1)(...)ę, mimo, że w tym roku sam już zaczął jej produkcję. Wszak W. B. podał cyt. „...kilkakrotnie ten P. (...) S.A.) przyjeżdżał do Z. L. (3), razem ćpali tj. zażywali narkotyki, ale także ten P. brał od Z. narkotyki i coś mu płacił. Później jednak role się odwróciły gdyż ten P. sam zaczął gotować piko (wytwarzać (...) – S.A.) i handlować nimi. Wówczas kilka razy Z. jeździł do P. i kupował (...)” vide zeznania W. B. (1) k. 1514. Świadek zatem precyzyjnie podał, że D. S. (1) kupował substancję psychotropową tylko do momentu aż sam nauczył się ją wytwarzać.

Te dowody Sąd ocenił w sposób przekonujący i jasny przy czym apelujący nie wykazał by analizując je Sąd I instancji dopuścił się nielogiczności, uchybił zasadom doświadczenia życiowego, kwestionuje natomiast apelujący dowody w sytuacji gdy są dla oskarżonego niekorzystne, a takie zarzuty nie mogą być skuteczne.

Podniesiona przez apelującego okoliczność, iż Z. L. (1) nie miał powodu by wtajemniczać W. B. (1) w swą przestępczą działalność nie przekonuje skoro świadek mieszkał u oskarżonego i po prostu widział transakcje sprzedaży narkotyków.

Bezasadny jest kolejny zarzut apelacji i Sąd Okręgowy błędnie ustalił, że Z. L. (1) był wielokrotnie karany podczas gdy zdaniem skarżącego wszystkie skazania uległy już zatarciu. W istocie Z. L. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu Śl. z dnia 29 sierpnia 2002 r. sygn. akt II K 295/02 na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności i jeszcze przed upływem 3 lat od wykonania tej kary został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 18 maja 2005 r. sygn.akt II K 42/05 na karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał do 11 maja 2006 r. kiedy to został warunkowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu (k. 2407 akt).

W myśl art. 108 k.k. przy zbiegu skazań dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań, przy czym zgodnie regulacją art. 107 k.k. w razie skazania na karę pozbawienia wolności zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 10 lat od wykonania lub darowania kary, a w przypadku Z. L. (1) ten okres jeszcze nie upłynął.

Wobec powyższego skoro apelacja na uwzględnienie nie zasługuje, zauważając, że kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone Z. L. (1) w wysokości niewiele przewyższającej dolną granicę zagrożenia, kara zaś łączna orzeczona przy tym z przewagą absorpcji i z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nadto kara grzywny nie są rażąco surowe Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok wobec tego oskarżonego utrzymał w mocy.

Orzeczenie o zasądzeniu na rzecz obrońcy K. K. (1) 600 zł. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł. tytułem zwrotu VAT oparł Sąd Apelacyjny o art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze oraz o § 14 ust. 2 pkt. 5 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2002 r. nr 163 poz. 1348 ze zm.).

Zasądził nadto od oskarżonego M. K. (1) i Z. L. (1) na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. koszty sądowe za postępowanie odwoławcze.

Zwolnił K. K. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając ponoszone wydatki na rachunek Skarbu Państwa na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. – oskarżona jest bezrobotna, nie posiada majątku, jest nienajlepszego stanu zdrowia.

SSA Witold Franckiewicz SSA Barbara Krameris SSo del. do SA Tomasz Wysocki